

УДК 81'23 + 81'42

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/87-3-37>

Богдан СОКОЛОВ,

orcid.org/0009-0003-7011-5575

аспірант кафедри прикладної лінгвістики

Національного університету «Львівська політехніка»

(Львів, Україна) *bohdan.e.sokolov@lpnu.ua*

ЛІНГВОКОГНІТИВНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ІДЕНТИЧНОСТІ: СУЧАСНІ ПІДХОДИ І МЕТОДОЛОГІЧНІ ВИКЛИКИ

У статті досліджується лінгвокогнітивне моделювання ідентичності в сучасному медіадискурсі, з особливим акцентом на аналізі англomовних матеріалів, що висвітлюють події в Україні в умовах війни. В умовах глобальних криз та інформаційних трансформацій питання формування ідентичності набуває особливої актуальності, оскільки медіа не просто відображають, а й конструюють реальність, впливаючи на колективне «Я» через мовні засоби. Дослідження зосереджено на тому, як мова слугує інструментом концептуалізації національної ідентичності, які когнітивні механізми (фрейми, метафори, концепти) використовуються для її репрезентації, та які ідеологічні настанови, цінності та переконання приховано або явно закодовано в медійних повідомленнях. Для досягнення мети застосовано комплексний методологічний підхід, що поєднує фрейм-аналіз (для виявлення структурованих знань про концепти), аналіз концептуальних метафор (для дослідження абстрактних уявлень про ідентичність), дискурс-аналіз (для аналізу контекстуальних особливостей репрезентації) та елементи критичного дискурс-аналізу (для виявлення ідеологічних складників та владних відносин). Особливу увагу приділено огляду сучасних досліджень у цій галузі, де спостерігається тенденція до інтеграції когнітивних, культурологічних та соціолінгвістичних підходів. Проаналізовано приклади з англomовних медіа, зокрема статті з «The Time» про війну в Україні, щоб продемонструвати, як різні фрейми та метафори формують уявлення про країну та її ідентичність. Виявлено, що образ України в медіа може варіюватися від жертви та виснаженої сторони до символу опору та стійкості. Обґрунтовано необхідність розробки «гібридної» методології, що поєднує сильні сторони когнітивних і критичних підходів, для глибшого розуміння динаміки мовного формування ідентичності в умовах інформаційних викликів, політичної поляризації та глобальної турбулентності. Такий підхід дозволить врахувати як ментальні структури сприйняття, так і соціально-ідеологічний контекст, забезпечуючи багатовимірний аналіз лінгвальних механізмів та дискурсивних стратегій.

Ключові слова: ідентичність, медіадискурс, когнітивна лінгвістика, фрейм-аналіз, концептуальні метафори, критичний дискурс-аналіз, національна ідентичність, мовна репрезентація.

Bohdan SOKOLOV,

orcid.org/0009-0003-7011-5575

Postgraduate student at the Department of Applied Linguistics

National University “Lviv Polytechnic”

(Lviv, Ukraine) *bohdan.e.sokolov@lpnu.ua*

LINGUICOGNITIVE MODELING OF IDENTITY: MODERN APPROACHES AND METHODOLOGICAL CHALLENGES

The article explores the linguocognitive modeling of identity in contemporary media discourse, with a special emphasis on the analysis of English-language materials covering events in Ukraine during the war. In the context of global crises and information transformations, the issue of identity formation becomes particularly relevant, since the media not only reflect, but also construct reality, influencing the collective “I” through linguistic means. The research focuses on how language serves as a tool for conceptualizing national identity, what cognitive mechanisms (frames, metaphors, concepts) are used to represent it, and what ideological guidelines, values, and beliefs are hidden or explicitly encoded in media messages. To achieve the goal, a comprehensive methodological approach was applied, combining frame analysis (to identify structured knowledge about concepts), analysis of conceptual metaphors (to explore abstract notions of identity), discourse analysis (to analyze contextual features of representation), and elements of critical discourse analysis (to identify ideological components and power relations). Special attention is paid to a review of modern research in this field, where there is a tendency to integrate cognitive, cultural and sociolinguistic approaches. Examples from English-language media, in particular articles from “The Time” about the war in Ukraine, are analyzed to demonstrate how different frames and metaphors shape perceptions of the country and its identity. It is found that the image of Ukraine in the media can vary from a victim and an exhausted side to a symbol of resistance and resilience. The need to develop a “hybrid” methodology that combines the strengths of cognitive and critical approaches is justified for a deeper understanding of the dynamics of linguistic identity formation in the context of information challenges, political polarization, and global turbulence. Such an approach will allow taking into account both mental structures of perception and the socio-ideological context, providing a multidimensional analysis of linguistic mechanisms and discursive strategies.

Key words: identity, media discourse, cognitive linguistics, frame analysis, conceptual metaphors, critical discourse analysis, national identity, linguistic representation.

Вступ. У сучасному світі, де інформація поширюється з неймовірною швидкістю, питання національної ідентичності потребує особливої уваги. У кризові моменти – війни, політичні зрушення, глобальні трансформації – ми як ніколи прагнемо відповісти собі на просте, але глибоке питання: «Хто ми є?». Це питання стосується не лише філософія або політики, а також і лінгвістики. Адже саме через мову ми осмислюємо себе, інших людей і світ навколо. Ми називаємо речі, вибудовуємо наративи, обираємо слова – і в цих словах віддзеркалюється наша ідентичність.

Лінгвокогнітивний підхід до дослідження ідентичності дає можливість подивитися на це явище не лише як на соціальну структуру, а як на систему знань, образів і оцінок, закладених у мовленні. Ідентичність виявляється в метафорах, які ми використовуємо, у фреймах, що формують наші уявлення та у концептах, які структурують колективний досвід. Проте, коли виникає завдання описати ці явища у науковий спосіб, з'являється ціла низка методологічних запитань. Що саме ми моделюємо, коли говоримо про мовну репрезентацію ідентичності? Наскільки стабільною є така модель у мінливому дискурсивному полі? Як врахувати емоційність, ідеологічне навантаження чи культурну специфіку?

Незважаючи на значну популярність фреймового аналізу та аналізу метафор в когнітивній лінгвістиці, дослідження ідентичності вимагає постійного уточнення підходів. Метод, який можна застосувати для опису абстрактного концепту в публіцистиці, може бути непідходящим для аналізу дискурсу соціальних мереж чи політичних текстів. Крім того, під час роботи з поняттями на кшталт «нація», «Батьківщина» ми маємо справу не лише з лінгвістичними одиницями, а з цілими пластами колективної пам'яті, історичного досвіду та культурних архетипів.

Метою цієї статті є окреслити, які саме лінгвокогнітивні підходи до моделювання ідентичності наразі існують, у чому полягають їхні слабкі та сильні сторони, а також з якими методологічними викликами стикається дослідник у цьому полі. Також буде запропоновано критичний погляд на можливості інтеграції різних моделей – фреймів, концептуальної метафори, аксіологічного аналізу – у комплексному описі мовного формування ідентичності.

Огляд сучасних досліджень. Протягом останніх років українські та закордонні вчені активно досліджують тему мовного моделювання ідентичності в різних умовах. У центрі уваги – не лише національна ідентичність, а й мовна особистість,

образ ворога, роль фреймів та метафор у формуванні дискурсивної реальності.

Так, у роботі А.Висоцького та С.Романчука акцент зроблено на зміні парадигми когнітивного мислення українців під впливом війни. Автори підкреслюють, що мова в цей період виконує не лише комунікативну, а й мобілізаційну, ідеологічну та терапевтичну функцію. У дослідженні проаналізовано трансформацію ключових концептів українського медіа дискурсу (Висоцький, Романчук, 2024: 16–20).

О.Кирилюк у своїй статті досліджує, як концепт «ворог» репрезентується в публічному дискурсі. Авторка зосереджується на мовних і когнітивних механізмах створення образу «іншого», показуючи, як мова слугує інструментом емоційного дистанціювання (Кирилюк, 2020).

У статті І.Шкарбан «CONCEPT MAPPING AS A LINGUOCOGNITIVE STRATEGY FOR NOMINATIVE» розглядається концептуальне мапування як лінгвокогнітивна стратегія для категоризації номінативних одиниць у фаховому дискурсі, зокрема в текстах, які мають математичну спрямованість. Авторка трактує концептуальне мапування як когнітивний механізм упорядкування терміносистеми на основі схематичних моделей, радіальних категорій та ієрархічних зв'язків, а не тільки як наочну візуалізацію знань. У межах цього дослідження були застосовані ономазіологічний аналіз для виявлення базових структур номінації, а також дефінітивний та компонент-аналіз. Велике значення у цій статті відіграє кластеризація номінативних одиниць за допомогою візуальних карт.

Попри те, що дослідження І. Шкарбан стосується більше математичного дискурсу, запропонована методологія може бути багатообіцяючою для моделювання інших когнітивних явищ, зокрема ідентичності. Застосування таких інструментів як образ-схеми («контейнер», «частина-ціле», «верх-низ»), механізмів концептуальної кореляції та семантичного профілювання можуть бути адаптовані для аналізу вербальної репрезентації соціальних і особистісних конструкторів. Більш того, концептуальне мапування дозволяє відтворити структури ідентичності як множинні й варіативні, із виявленням центральних (ядрових) складників та периферійних ознак, що будуть залежати від дискурсивного контексту. Цей підхід дає можливість візуалізувати ідентичність як складну, динамічну категорію, яка сформована у результаті взаємодії когнітивних, культурних і мовних чинників (Шкарбан, 2020: 231–237).

Варто звернути увагу на статтю А.Гейтон, М. Еванса, Л. Фішер, К. Форбс та Д. Ратгерса

«*Participative Multilingual Identity Construction in Higher Education: Challenging Monolingual Ideologies and Practices*». У цій статті увага авторів зосереджена на тому, як багатомовні студенти котсують свою ідентичність у контексті, де переважають монологічні ідеології. Дослідники підкреслюють, що участь студентів у практиках, які підтримують багатомовність, сприяє формуванню гнучкої мовної особистості. Методологія дослідження полягає у використанні якісних інтерв'ю, фокус-груп та критичного дискурс-аналізу освітніх політик. Це дозволяє виявити глибинні упереження щодо мовного різноманіття. Важливість цього дослідження в тому, що воно демонструє, як мовна ідентичність формується не лише у приватному, а й у публічному освітньому просторі, і як освітні інституції можуть або підтримувати або стримувати багатомовну когнітивну ідентичність індивіда (Gayton et al., 2025).

У статті О. Матузкової та К. Безпалової розглядається когнітивний міждисциплінарний підхід до вивчення ідентичності в межах сучасної соціогуманітарної парадигми. Дослідницю мали на меті систематизувати напрями, об'єкти, функції, види та механізми ідентичності. Вони спиралися на досягнення когнітивної психології, соціології та культурології. Авторки роблять акцент на осмисленні феномену соціальної ідентичності як результату емоційно-когнітивного процесу усвідомлення групової приналежності індивіда. У роботі були використані наступні методи: спостереження, індукція та дедукція, аналіз, синтез, таксономія та моделювання. Окрім того, вони оперують такими поняттями як категоризація та концептуалізація. Ці методи є характерною рисою когнітивно-дискурсивного аналізу. Такий підхід дозволив описати ідентичність як багаторівневий когнітивний феномен, який формується у взаємодії особистісного та колективного, культурного та мовного (Матузкова, Безпалова, 2020: 43–49).

З огляду на вищезгадані дослідження, можна зробити висновок, що наукова думка у цій сфері рухається у напрямку інтеграції когнітивного, культурологічного та соціолінгвістичного підходів, що дає нам можливість більш глибоко та повно дослідити динамічне та багаторівневе явище ідентичності.

Актуальність дослідження. Під час глобальних криз і комунікативних трансформацій тема формування ідентичності набуває значного змісту. Особливо, це стає актуальним в контексті війни, медіа пропаганди, гібридних загроз і розповсюдження дезінформації. Сучасні медіа не просто відображають реальність – вони конструюють її

у головах глядачів, читачів або слухачів використовуючи певні концепти, метафори та фрейми, що визначають колективне «Я». Зважаючи на це, можна дійти висновку, що мова у цьому процесі застосовується не тільки як засіб для передачі інформації, а також як інструмент ідеологічного впливу на формування картини світу.

Наукова новизна цього дослідження полягає в поєднанні методів когнітивної лінгвістики (фрейм-аналізу, концептуального аналізу, аналізу метафор) з критичними підходами до дискурсивної ідентичності. Робота також пропонує огляд і типологізацію сучасних методологій аналізу ідентичності в медіа дискурсі, підкреслюючи сильні та слабкі сторони кожної з них.

Постановка проблеми. Незважаючи на значну увагу до дослідження ідентичності в когнітивній лінгвістиці, наразі не існує єдиного методологічного підґрунтя, яке можна було б систематично використовувати для моделювання цього багаторівневого та складного явища.

Іншою проблемною площиною є адаптація когнітивних методів до аналізу сучасного англійського медіа дискурсу. Саме тому актуальним є визначення і дослідження того, як діють когнітивні моделі в умовах політизованого інформаційного простору та які обмеження вони мають у міжкультурному порівнянні.

Методологія дослідження. Основа методологічного дослідження складається з таких методів:

- аналіз фреймів – для виявлення структурованих знань про певні концепти у медіа дискурсі;
- аналіз концептуальних метафор – для дослідження абстрактних уявлень про ідентичність;
- дискурс – аналіз – для аналізу контекстуальних особливостей представлення ідентичності в англійських текстах;
- елементи критичного дискурс-аналізу – для виявлення ідеологічних складників, що впливають на репрезентацію ідентичності;
- описовий та порівняльний аналіз.

Виклад основного матеріалу. У наші дні тема війни між Україною та росією займає досить багато місця в медійному просторі. Новини про війну публікують не тільки місцеві медіа, а і такі авторитетні гіганти міжнародного медіапростору як Time, The Washington post, CNN та BBC. Беручи до уваги авторитетність цих компаній, можна досить гарно дослідити як вони будують образ України у своїх статтях, які прийоми для цього використовують та як використовують мову щоб донести інформацію до своїх читачів.

Для аналізу були взяті 3 статті з видання «The Time»: «Ukraine Can't Win the War», «Ukraine Is

Our Past and Our Future» та «Ukraine's Resilience Transcends the Battlefield». Ці статті присвячені темі війни в Україні. Методологічно аналіз ґрунтувався на комплексному підході, що включає фрейм-аналіз, концептуальний аналіз метафор, дискурс-аналіз і елементи КДА. Це дало змогу виявити створення смислів, ідеологічних настанов і емоційного тону, через які англomовні медіа будують уявлення про Україну, її ідентичність, виклики та майбутнє.

Перша стаття [] відображає фрейм реалізму й неможливості повної військової перемоги України найближчим часом. Автор зазначає, що після провалу контрнаступу у 2022 році українська армія фактично змушена утримувати оборону протягом тривалого часу. У тексті ми також можемо помітити фрази, які створюють образ втомленості та виснаження: *Russia has recaptured Avdiivka, territories currently occupied by Russia are lost, no realistic chance of total Ukrainian victory.*

Результатом дискурс-аналізу цієї статті можна вважати побудову образу України як країни, яка нездатна до перемоги і виснажена. Щодо акторів дискурсу, то в цій статті Україна виступає в ролі того, хто бореться і страждає, росія – як агресор і руйнівник, а Захід – як підтримка, але в той же час, досить прагматична. Також, ми можемо помітити протиставлення між «емоційною позицією українців» та раціональністю західної демократії. КДА дозволяє побачити, як через звернення до виборців «*Americans need to be realistic*» формується ідеологічна основа для обмеженої підтримки України.

У цій статті концептуальні метафори майже непомітні, але все ж присутні. Тут за допомогою таких фраз як «втрачає темп» та «вичерпує ресурси» Україна представляється виснаженою у фізичному та біологічному значенні.

Друга стаття «Ukraine Is Our Past and Our Future» демонструє порівняння Голодомору та російською агресією в 2022: *She was back in 1932, the height of Stalin's man-made famine, Today dead bodies are scattered along Sumska again, Once again a dictator in the Kremlin is trying to break the spirit of Ukrainians.* Фрейм-аналіз показує історичний фрейм «повторення геноциду» і «опір диктатурі». Проводячи дискурс-аналіз, можна зрозуміти, що Україна символізує опір диктатурі, а не просто бореться за себе.

Також, у цій статті можна помітити таку фразу «*Ukraine is the crucible of so much horror in history—it has also produced the ideas, stories, and policies that define good from bad for us all*». Україна подається як випробувальний полігон цивілізації, сво-

єрідна «точка істини» для людства. Це розширює рамки локального конфлікту до глобального гуманістичного наративу. КДА проявляється в політичній оцінці дій Росії як тоталітарної агресії, що загрожує цінностям західного світу.

Особливо виразними є метафори: «*Ukraine is the crucible of so much horror in history—it has also produced the ideas, stories, and policies that define good from bad for us all*». Ця метафора позиціонує Україну як історичну «плавильню» – місце, де формуються глобальні цінності через страждання. Інша важлива концептуальна опозиція – «*past and future*», яка репрезентує Україну як вісь часу, що уособлює як трагедію, так і надію.

Третя стаття репрезентує фрейм стійкості й функціональності держави в умовах війни. Українці постають як спроможні діяти автономно, незважаючи на масштабну руйнацію: *Ukraine has shown remarkable resilience, Ukrainians are doing this. Ukrainians are doing that for the most part by themselves, keeping their economy alive with Western money but their own expertise and ingenuity.*

У статті фіксується фрейм стійкості, внутрішньої мобілізації та функціонування інституцій, який формує образ України як країни, здатної самостійно чинити опір і відновлюватися попри війну. Автор підкреслює, що ключові сфери – економіка та інфраструктура – продовжують функціонувати: «*the majority of employed Ukrainians in major unoccupied cities surveyed are still receiving their salaries on time*», «*Ukrainians are managing to repair and keep their systems operating remarkably well despite these attacks*». Значна увага приділяється локальній ініціативі: «*Ukrainians are doing that for the most part by themselves*», що формує фрейм автономії та суб'єктності. Також наголошується на зростанні довіри до держави в умовах війни: «*the war has actually increased the Ukrainian people's trust in their local and national government*», що доповнює фрейм національної консолідації. Окремо артикулюється фрейм економічної стійкості через статистику щодо зайнятості у приватному секторі: «*a private economy providing normal services continues to operate despite the horror of war*». У сукупності ці елементи створюють образ України як живої, функціональної держави, яка чинить опір не лише на фронті, а й у соціально-економічному та інституційному вимірах.

Дискурс-аналіз виявляє тему довіри до держави, що трансформується: довоєнна недовіра змінюється на прагнення брати відповідальність за відбудову («*they want to rebuild a self-sufficient functioning state*»). КДА дає змогу побачити відмежування українців від образу «жертви-до норо-

залежного» – підкреслюється, що українці не хочуть бути «wards of the international community».

Метафори пов'язані з механікою та життєздатністю: економіка, як живий організм, що функціонує навіть під ударами; суспільство, як система, яка тримається завдяки внутрішній координації. Наприклад, *“keeping systems operating remarkably well despite these attacks”*.

У підсумку можна сказати, що кожна зі статей презентує специфічні фрейми та метафори, які по-різному конструюють образ України у контексті війни з Росією. Перша стаття формує фрейм втоми, обмеженої перспективи перемоги й неминучості компромісу; друга апелює до історичної пам'яті та концептуалізує Україну як жертву імперської агресії, що одночасно втілює моральну силу; третя демонструє фрейм національної мобілізації, стійкості інституцій та прагнення до автономного відновлення.

Використання фрейм-аналізу дало змогу виявити ключові наративи, що структурують сприйняття України: від жертви і страждальниці – до суб'єкта, який може дати опір. Концептуальний аналіз метафор дозволив виявити когнітивні моделі (наприклад, історію як коло, націю як живий організм, окупацію як хворобу), що підсилюють емоційний вплив текстів. Дискурс-аналіз виявив риторику виключення, протиставлення (цивілізація – варварство, демократія – тиранія) та використання авторитетних акторів дискурсу (експерти, військові, родичі жертв). Критичний ДА дав можливість помітити, як використовуючи мовні засоби нормалізується певне бачення міжнародних ролей України, росії та Заходу.

Загальний аналіз цих статей з англомовного медіа дискурсу демонструє потенціал комплексного лінгвокогнітивного підходу до моделювання національної ідентичності. Спільне використання фрейм-аналізу, аналізу концептуальних метафор, дискурс-аналізу та елементів КДА дозволяє помічати не тільки базові когнітивні структури, які створюють сприйняття України (фрейми «виснаження», «національної стійкості» і т.п.), а й виявити соціально марковані позиції. До переваг такого підходу варто віднести здатність поєднувати мікроаналіз лексичних засобів з макropідходами до дослідження ідеології та влади в дискурсі. В той самий час, викликом лишається інтеграція різних моделей в межах єдиної аналітичної рамки: фрейм-аналіз

часто фокусується на концептуальних схемах, тоді як КДА вимагає глибшого занурення в соціокультурний контекст і прагматичний рівень тексту.

Провівши дане дослідження, можна зрозуміти, що перспективним напрямом буде створення гібридної методології, яка зможе інтегрувати когнітивні та критичні підходи для більш комплексного опису мовного формування ідентичності, наприклад, у воєнному медіа дискурсі. Поєднання сильних сторін вже існуючих методик – фреймового аналізу, концептуальної метафори, аксіологічного дослідження та елементів критичного дискурс-аналізу – дозволить сформувати цілісну систему, яка враховує як ментальні структури сприйняття, так і соціально-ідеологічний контекст. Така інтеграція забезпечує багатовимірний аналіз лінгвальних механізмів, виявлення прихованих значень і дискурсивних стратегій, а також глибше розуміння способів конструювання ідентичності в публічному медіапросторі.

Висновок. Це дослідження продемонструвало, що мова відіграє ключову роль у формуванні й репрезентації національної ідентичності, особливо в умовах війни та глобальних інформаційних трансформацій. Лінгвокогнітивні методи, зокрема фрейм-аналіз, аналіз метафор і дискурс-аналіз, дозволяють побачити не лише поверхневі теми, а й глибші смислові структури, що впливають на сприйняття подій, цінностей і самих учасників дискурсу.

Приклади з англомовної преси довели, що образ України у медіа далеко не однозначний – він коливається від зображення жертви й виснаженої сторони до символу опору, моральної сили й стійкості. Усе це відбувається через мову – через те, як саме описуються події, які слова добираються, які метафори використовуються. У статтях ми бачимо і біологічні образи, і історичні паралелі, і технічні порівняння – усе це формує складну, багатовимірну картину.

Разом із тим, дослідження виявило й деякі труднощі. Наприклад, не завжди просто поєднати когнітивні методи з критичним аналізом ідеології; іноді важко чітко відокремити емоційні оцінки від фактів або виявити, де саме формується наратив, а де – просто описуються події. Саме тому в майбутньому доцільно говорити про створення гнучкої, «гібридної» методології, яка могла б одночасно враховувати і структуру мислення, і вплив соціального контексту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Висоцький А., Романчук С. Основні проблеми сучасної української когнітивної лінгвістики: зміна парадигми мислення в умовах російсько-української війни. *Закарпатські філологічні студії*. 2024. No. 35. P. 16–20. URL: <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2024.35.2>.

2. Кирилюк О. Мовні засоби «розмивання» образу ворога в дискурсі інформаційної війни. 2020. URL: https://www.researchgate.net/publication/351046541_LINGUISTIC_MEANS_OF_BLURRING_THE_ENEMY_IMAGE_IN_THE_DISCOURSE_OF_INFORMATION_WAR.
3. Матузкова О. П., Безпалова К. В. Когнітивний міждисциплінарний підхід до вивчення ідентичності в соціо-гуманітарній парадигмі. *Записки з романо-германської філології*. 2020. № 2. С. 43–49. URL: [https://doi.org/10.18524/2307-4604.2020.2\(45\).218213](https://doi.org/10.18524/2307-4604.2020.2(45).218213).
4. Шкрабан І. Концептуальне картування як лінгвокогнітивна стратегія категоризації номінативних одиниць. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського*. 2020. С. 231–237.
5. Participative multilingual identity construction in higher education: challenging monolingual ideologies and practices / A. M. Gayton et al. *Education science*. 2025.

REFERENCES

1. Vysotskyi A., Romanchuk S. (2024) Osnovni problemy suchasnoi ukrainskoi kohnityvnoi linhvistyky: zmina paradyhmy myslenia v umovakh rosiisko-ukrainskoi viiny. [The main problems of modern Ukrainian cognitive linguistics: changing the paradigm of thinking in the conditions of the Russian-Ukrainian war] *Zakarpatski filolohichni studii*, 35, 16–20. <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2024.35.2>. [in Ukrainian].
2. Kyryliuk O. (2020) Movni zasoby «rozmyvannia» obrazu voroha v dyskursi informatsiinoi viiny. [Linguistic means of “blurring” the enemy image in the discourse of information war] ResearchGate. https://www.researchgate.net/publication/351046541_LINGUISTIC_MEANS_OF_BLURRING_THE_ENEMY_IMAGE_IN_THE_DISCOURSE_OF_INFORMATION_WAR. [in Ukrainian].
3. Matuzkova O. P., Bezpalova K. V. (2020) Kohnityvnyi mizhdytsyplinarnyi pidkhid do vyvchennia identychnosti v sotsiogumanitarnii paradyhmi. [Cognitive interdisciplinary approach to the study of identity in the socio-humanitarian paradigm] *Zapysky z romano-hermanskoj filolohii*, 2, 43–49. [https://doi.org/10.18524/2307-4604.2020.2\(45\).218213](https://doi.org/10.18524/2307-4604.2020.2(45).218213). [in Ukrainian].
4. Shkraban I. (2020) Kontseptualne mapuvannia yak linhvokohnityvna stratehiia katehoryzatsii nominatyvnykh odynts. [Conceptual mapping as a linguocognitive strategy for categorization of nominative units] *Vcheni zapysky TNU imeni V. I. Vernadskoho*, 231–237. [in Ukrainian].
5. Gayton A. M., et al. (2025) Participative multilingual identity construction in higher education: challenging monolingual ideologies and practices. *Education Science*.